

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת שופטים
חלק ד - פרשת ויחי

מטוק מדבש	וילגא	יום
תא	ריח ע"א	ראשון
תז	ריח ע"ב	שני
תיב	ריט ע"א	שלישי
תיח	ריט ע"ב	רביעי
תכה	רכ ע"א	חמישי
תלא	רכ ע"ב	שישי
תלה	רכא ע"א	שבת

פרשת ראה תשפ"א

עלון מס' 144

יו"ל בעזהש"ו ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

בפר' ראה (מכרכים חודש אלול) אין זוהר ולקטנו מאמרים מעניני תשובה

זהירות ופחד מעבירות קלות שאדם דש בעקביו

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא בִּישָׂא שְׁלֵטָא, לָא אָתִיב יָדִיהָ מִלְּאֲבָאָשָׂא, וּבְשַׁעְתָּא דִּימִינָא שְׁלֵטָא עַל עַמִּין לְתַבְרָא לֹון, חֲיִיס קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עַלְיִיהוּ וְלֹא שְׂצִי לֹון, וּבְגִין כֶּף פֶּל מֵאן דְּאִיהוּ חֲטִי בְּאִינוּן חֲטָאִין דְּדָש בְּהוּ בְּרַגְלוּי, לָא יָדַע בְּהוּ וְדָחִיל תְּדִירָא. דְּוֹד מִלְּפָא הָוָה אֶסְתַּמַּר תְּדִיר מִחוּבִין אֲלִין, וְכַד הָוָה נָפִיק לְקַרְבָּא הָוָה מִפְּשַׁפְּשָׁ לֹון, וְעַל דָּא לָא דָּחִיל לְאַגְחָא עֲמַהוּן קַרְבָּא. וְתָא חֲזִי אַרְבַּע מַלְכִין הָווּ מֵאן דְּשָׂאִיל דָּא לָא שָׂאִיל דָּא, דְּוֹד אָמַר (תהלים יח לח) אָרְדוּף אוּיְבִי וְאֲשִׁיגֵם, וְלֹא אָשׁוּב עַד פְּלוּתֵם, מֵאִי טַעֲמָא בְּגִין דְּהָוָה אֶסְתַּמַּר מֵאֲלִין חוּבִין, וְלֹא יְהִיב דּוּכְתָא לְשִׁנְאוֹי לְשִׁלְטָאָה, וְעַל דָּא בְּעִי לְמַרְדָּף אֲבַתְרִייהוּ תְּדִיר, וְלֹא יִרְדְּפוּן אִינוּן אֲבַתְרִיהוּ לְמַתְבַּע חוּבִי וְיַפּוּל בִּידִייהוּ.

מתוק מדבש

וְכַד הָוָה נָפִיק לְקַרְבָּא הָוָה מִפְּשַׁפְּשָׁ לֹון וּכְשִׂיַצָּא לְמַלְחָמָה הִיָּה מִפְּשַׁפְּשָׁ בְּהֵם לַעֲשׂוֹת עֲלֵיהֶם תְּשׁוּבָה, וְעַל דָּא לָא דָּחִיל לְאַגְחָא עֲמַהוּן קַרְבָּא לְכֹן לֹא הִיָּה מַתִּירָא לַעֲרוּךְ מַלְחָמָה עִם אוּיְבִי כְּדַמְפְּרֵשׁ וְאוּזִיל.

וְתָא חֲזִי אַרְבַּע מַלְכִין הָווּ מֵאן דְּשָׂאִיל דָּא לָא שָׂאִיל דָּא וּבֹא וּרְאָה אַרְבַּעָה מַלְכִים הִיוּ מִי שִׁשָּׁאֵל דְּבַר זֶה לֹא שָׂאֵל דְּבַר זֶה, וּמְפַרֵשׁ דְּוֹד אָמַר אָרְדוּף אוּיְבִי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד פְּלוּתֵם כִּי אִין אֲנִי מַתִּירָא שִׁתְּעוֹרֵר עֲלִי מִדַּת הַדִּין בִּימֵי הַמַּלְחָמָה שֶׁהֵם יְמֵי הָרַע, מֵאִי טַעֲמָא מֵהַ טַעֵם שְׁדוּד לֹא הִיָּה מַתִּירָא מִמַּדַּת הַדִּין, בְּגִין דְּהָוָה אֶסְתַּמַּר מֵאֲלִין חוּבִין לְפִי שֶׁהִיָּה נִשְׁמַר מֵאֵלּוּ הַחֲטָאִים שֶׁאָדָם דֵּשׁ בְּעַקְבָיו, וְלֹא יְהִיב דּוּכְתָא לְשִׁנְאוֹי לְשִׁלְטָאָה וְלֹא נָתַן מְקוֹם לְשׁוֹנְאוֹי שֶׁהִיָּה לָהֶם כַּח לְשׁוֹט עֲלֵיו, וְעַל דָּא בְּעִי לְמַרְדָּף אֲבַתְרִייהוּ תְּדִיר וְעַל כֵּן רַצָּה לְרַדּוּף אַחֲרֵיהֶם תְּמִיד, וְלֹא יִרְדְּפוּן אִינוּן אֲבַתְרִיהוּ לְמַתְבַּע חוּבִי וְיַפּוּל בִּידִייהוּ וְלֹא יִרְדְּפוּ הֵם אַחֲרָיו לְתַבּוּעַ עוֹנוֹתָיו כְּדִי שִׁיפּוּל בִּידָם.

זהירות ופחד מעבירות קלות שאדם דש בעקביו

תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא בִּישָׂא שְׁלֵטָא בֹא וּרְאָה בִּשְׁעָה שְׁדִין רַע הִבָּא מִן הַשְּׁמַמַּל שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, לָא אָתִיב יָדִיהָ מִלְּאֲבָאָשָׂא אִינוּ מְשִׁיב יָדוּ מִלְּהָרַע, כִּי כִיוֹן שְׁנִיתֵן רִשׁוּת לְמַשְׁחִית אִינוּ מִבְּחִין בִּין צְדִיק לְרַשָּׁע (נצח קמ"א ד' ס ע"ב), וּבְשַׁעְתָּא דִּימִינָא שְׁלֵטָא עַל עַמִּין לְתַבְרָא לֹון וּבִשְׁעָה שֶׁהִימִין שׁוֹלֵט עַל הָעַמִּים לְשַׁבּוֹר אוֹתָם, בְּסוּד (שְׁמוֹת טו ו) יִמַּיֵן ה' תִּרְעַץ אוּיְבִי, חֲיִיס קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עַלְיִיהוּ וְלֹא שְׂצִי לֹון הַקְּבִיָּה מִרַחֵם עֲלֵיהֶם וְאִינוּ מַכְלָה אוֹתָם, הִרִי הַפְּרַשׁ גְּדוּל בִּין שְׁלִיטַת יִמִּין לְשְׁלִיטַת הַשְּׁמַמַּל, לְכֹן כָּל אָדָם יִזְהַר בְּכָל עֲנִינָיו לְהַגְבִּיר הִימִין עַל הַשְּׁמַמַּל, וּבְגִין כֶּף פֶּל מֵאן דְּאִיהוּ חֲטִי בְּאִינוּן חֲטָאִין דְּדָש בְּהוּ בְּרַגְלוּי וּלְפִיכֹךְ כָּל מִי שֶׁחֲטָא בְּאוֹתָם הַחֲטָאִים שֶׁאָדָם דֵּשׁ בְּהֵם בְּרַגְלוּי, לָא יָדַע בְּהוּ וְדָחִיל תְּדִירָא אִינוּ יוֹדַע בְּהֵם וּמְפַחַד תְּמִיד, ר"ל שֶׁאִינוּ יוֹדַע מִמֵּה הוּא מְפַחַד כְּנ"ל. וְאָמַר כִּי דְּוֹד מִלְּפָא הָוָה אֶסְתַּמַּר תְּדִיר מִחוּבִין אֲלִין דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הִיָּה נִשְׁמַר תְּמִיד מֵאֵלּוּ הָעוֹנוֹת,

אָסאַ הָוּה דְּחִיל יְתִיר, אַף עַל גַּב דְּהוּה מְפֹשֶׁשׁ בְּחֹטְאֵי, וְלֹא כְדוּד מְלָפָא אִיהוּ, בְּעֵי לְמַרְדָּף
אֲבַתְרִייהוּ וְלֹא יְגִיחַ לֹזֵן, וְיִקְטוּל לֹזֵן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וְכָף הָוּה, דְּכְתִיב (דֹּה"ב יד יב)
וַיִּרְדְּפֶם אֶסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וְגו', וְכְתִיב (שֵׁם פֶּסוּק י"א) וַיִּגְוֶף יְהוּ"ה אֶת הַפּוֹשִׁים לְפָנָי אֶסָא
וְלְפָנָי יְהוּדָה וַיִּנּוֹסוּ הַפּוֹשִׁים, (וְכֵן) דְּוּד מַה פְּתִיב בֵּיהּ, (ש"א ל יז) וַיִּפֶּם דְּוּד מִהַנְּשָׁף וְעַד הָעָרֵב
לְמַחְרָתָם, אָבַל אֶסָא אִיהוּ רְדִיף וְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מְחִי.

יְהוֹשֻׁפֵט מְלָךְ יְהוּדָה, אוּף הָכִי נָמִי הָוּה שְׂאִיל וְאָמַר, לֹא יְכִילְנָא לְמַרְדָּף וְלֹא לְקַטְלָא, אֲלֵא
אַנָּא אֲזַמַּר וְאֵת קַטִּיל לֹזֵן, בְּגִין דְּלֹא הָוּה מְפֹשֶׁשׁ כָּל כֶּף פְּאָסָא, וְקְדָשָׁא בְּרִיף
הוּא עֶבֶד לֵיהּ הָכִי, דְּכְתִיב (דֹּה"ב כ כב) וּבְעַת הַחֲלוּ בְרַנָּה וּתְהִלָּה, נָתַן יְהוּ"ה מְאָרְבִים עַל בְּנֵי
עַמּוֹן מוֹאָב וְהָר שְׁעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ.

חֲזַקְיָה מְלָךְ יְהוּדָה, אוּף הָכִי נָמִי אָמַר, אַנָּא לֹא יְכִילְנָא לֹא לְזַמְרָא וְלֹא לְמַרְדָּף וְלֹא לְאַגְחָא
קְרָבָא, בְּגִין דְּדְחִיל מְאֵלִין חוּבִין דְּקְאָמְרָן, מַה פְּתִיב (מ"ב יט לה) וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא,
וַיֵּצֵא מִלְאָךְ יְהוּ"ה וַיִּפֶּן בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאֵה שְׁמוֹנִים וַחֲמֵשָׁה אֲלֶף, וַיִּשְׁפִּימוּ בְּבִקְרָה וְהָנָה כָּלֶם
פְּגָרִים מֵתִים, וְחֲזַקְיָה הָוּה יְתִיב בְּבִיתֵיהּ וְשָׁכִיב בְּעַרְסֵיהּ, וְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא קַטִּיל לֹזֵן.

מתוק מדבש

עלי מדת הדין, אלא אנא אזמר ואת קטיל לזן אלא
אני אזמר ואתה תהרוג אותם, בגין דלא הוה מפשפש
כל כף פאסא לפי שלא היה מפשפש אחרי חטאיו לשוב
עליהם כמו אסא, וקדשא בריף הוא עבד ליה הכי
והקב"ה עשה לו כן דכתיב ובעת החלו ברנה ותהלה
נתן יהו"ה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר
הבאים ליהודה וינגפו ומה לא היה מתירא שיתעורר
עליו המקטרג לומר למה מזמר באיבוד אויביו, כי היה
נשמר קצת מהרע.

אבל חזקיה מלך יהודה היה מתירא מהמקטרג שיקטרג
עליו לומר הנה הוא שמח ומזמר במפלת אויביו,
והוא גם כן עשה כך וכך, וז"ש אוף הכי נמי אמר
חזקיהו מלך יהודה גם כן התפלל להקב"ה ואמר אנא
לא יכילנא לא לזמרא ולא למרדף ולא לאגחא
קרבא אני לא יכול לא לזמר ולא לרדוף אחרי אויבי ולא
לערוך עמהם מלחמה, בגין דדחיל מאלין חובין
דקאמרן לפי שהיה מתירא מאותם החטאים שאדם דש
בעקביו שאמרנו, מה פתיב ויהי בלילה ההוא ויצא
מלאך יהו"ה ויפן במחנה אשור מאה שמונים
וחמשה אלף, וישפימו בבקר והנה כלם פגרים
מתים, וחזקיה הוה יתיב בביתיה ושכיב בערסיה
וקדשא בריף הוא קטיל לזן חזקיהו היה יושב בביתו
ושוכב במטתו והקב"ה הרג אותם.

אָסַא הָוּה דְּחִיל יְתִיר אַף עַל גַּב דְּהוּה מְפֹשֶׁשׁ
בְּחֹטְאֵי אֶסָא הַמֶּלֶךְ הִיָּה מַתִּירָא יוֹתֵר מֵעוֹנוֹת
שָׂאֲדָם דֵּשׁ בַּעֲקֵבֵי אַף עַל פִּי שְׁהִיָּה מְפֹשֶׁשׁ בְּחֹטְאֵי וְשׁב
עֲלֵיהֶם, וְלֹא כְדוּד מְלָפָא אִיהוּ אֲבַל לֹא הִיָּה כְדוּד
הַמֶּלֶךְ, וְהִיָּה מַתִּירָא לַהֲרוּג בְּאוֹיְבָיו כִּי לִזְה צְרִיךְ לַהֲתַעֲרֹב
עִם הָרַעָה וְעִי"ז הֵם מַתְחַזְקִים, אֲבַל לְרַדּוּף בְּלִי לַהֲרוּג אִין
יְמֵי הָרַע מַתְחַזְקִים, לְכֵן בְּעֵי לְמַרְדָּף אֲבַתְרִייהוּ וְלֹא
יְגִיחַ לֹזֵן וְיִקְטוּל לֹזֵן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְכֵן בְּקֶשׁ
מִהַקְב"ה שְׁהוּא רַק יִרְדּוּף אַחֲרֵי אוֹיְבָיו וְלֹא יִצְטַרַךְ לַחְחוּם
עִמָּהֶם אֲלֵא שְׁהַקְב"ה יְהוּרֹג אוֹתָם, וְכָף הָוּה וְכֵן הִיָּה
שְׁתַּפְּלוּתוֹ נִתְקַבְּלָה דְּכְתִיב וַיִּרְדְּפֶם אֶסָא וְהָעָם אֲשֶׁר
עִמּוֹ וְגו', וְכְתִיב וַיִּגְוֶף יְהוּ"ה אֶת הַפּוֹשִׁים לְפָנָי
אֶסָא וְלְפָנָי יְהוּדָה וַיִּנּוֹסוּ הַפּוֹשִׁים, אֲבַל דְּוּד מַה
פְּתִיב בֵּיהּ וַיִּפֶּם דְּוּד מִהַנְּשָׁף וְעַד הָעָרֵב לְמַחְרָתָם
הוּא בַּעֲצָמוֹ הַכָּה וְהָרַג אוֹתָם וְלֹא הִיָּה מַתִּירָא, אָבַל אֶסָא
אִיהוּ רְדִיף וְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מְחִי אֲבַל אֶסָא הוּא
רַק רַדֵּף אַחֲרֵי אוֹיְבָיו וְהַקְב"ה הִכֵּם וְהָרַגֵם.

יְהוֹשֻׁפֵט מְלָךְ יְהוּדָה אוּף הָכִי נָמִי הָוּה שְׂאִיל
יְהוֹשֻׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיָּה מַתִּירָא אֲפִילוּ מִקְצַת
הַתְּעוֹרוֹת יְמֵי הָרַע מַחֲמַת מִקְצַת הָעוֹנוֹת שָׂאֲדָם דֵּשׁ
בַּעֲקֵבֵי, לְכֵן הִיָּה מִבְּקֶשׁ מִהַקְב"ה וְאָמַר לֹא יְכִילְנָא
לְמַרְדָּף וְלֹא לְקַטְלָא וְאָמַר אֲנִי לֹא יְכִיל לְרַדּוּף אַחֲרֵי
אוֹיְבֵי וְלֹא לַהֲרַגֵם, שְׁמַא יִקְטַרְגּוּ עֲלֵי יְמֵי הָרַע וְתַתְּעוֹרֵר

ומה צדיקים אליו הוּו דחלין מאלין חובין, שאר בני עלמא על אחת כמה וכמה, בגין כך אית ליה לבר נש לאסתמרא מאלין חובין, ולפשפשא בהון כדקאמרן, בגין דלא ישלטון עלוי אינון ימי רע, דלא מרחמי עליה.

הם"מ מתעסק להחטיא את ישראל כדי לעכב את השכינה בגלות

רבי חסדאי פתח (קהלת ט יד) עיר קטנה ואנשים בה מעט, עיר קטנה, כך אמר רבי יוסי משמיה דרבי יצחק, עיר קטנה, דא גופו של אדם. ואנשים בה מעט, אלו האברים. ובא אליה מלך גדול, זה יצר הרע, (שהוא מלך זקן וכסיל, ובני אדם גם כן משועבדים תחתיו, והוא מלך עליהם). ומצא בה איש מספן וחקם, זה יצר טוב, שהוא מספן, ואין מאזין לו, וחקם, שהוא מחפים למאזין לו, להנצל מעונשה של גיהנם.

ומלט הוא את העיר בחמתו, זו נשמתו של אדם, שלא תחטא לפני בוראה, ואדם לא זכר את האיש המספן ההוא, אין זכר אותו, וישוב האדם לחטוא, בההוא יצר הרע.

אמר רבי בון, ההוא ינוקא דהוה יתיב לגבן, מאי אמר בהאי קרא, אלא הכי פתח, עיר קטנה, זו פנסת ישראל, שנקראת עיר הקדש, קרתא קדישא לגבי הקדוש ברוך הוא,

מתוק מדבש

שהוא מלך זקן וכסיל, ובני אדם גם כן משועבדים תחתיו, והוא מלך עליהם. "ומצא בה איש מספן וחקם", זה יצר טוב, שהוא "מספן", ואין מאזין לו כי רוב בני אדם אינם מאזינים לו, "וחקם", שהוא מחפים למאזין לו, להנצל מעונשה של גיהנם (עין מס' נדרים דף לב ע"ג).

ומלט הוא היצר טוב את העיר שהיא רומזת על גופו של אדם הכוללת את רמ"ח אבריו, בחמתו (ה"ג הגר"א) שלא תחטא לפני בוראה, ואדם דהיינו רוב בני אדם לא זכר את האיש המספן ההוא, אין זכר אותו, ובוה וישוב האדם לחטוא, בההוא יצר הרע.

(ב) אמר רבי בון, ההוא ינוקא דהוה יתיב לגבן אותו הילד שהיה יושב אצלנו (הנוכח לעיל דף כ"ג ע"א), מאי אמר בהאי קרא מה מפרש בזה הפסוק, ואמר אלא הכי פתח אלא כך פתח הילד, מה שכתוב עיר קטנה, זו פנסת ישראל שהיא השכינה שנקראת עיר הקדש, (ה"ג הגר"א) והיא קטנה לגבי הקדוש ברוך הוא כנגד הקדוש ברוך הוא שהוא ז"א [בחינת תפארת], כדכתיב כמו שכתוב שז"א אומר על השכינה

ומסיק דבריו ואומר ומה צדיקים אליו הוּו דחלין מאלין חובין ומה אלו הצדיקים היו מתיראים מאלו העונות שאדם דש בעקביו, שאר בני העולם ודאי שצריכים לירא אחת כמה וכמה שאר בני העולם ודאי שצריכים לירא מאלו העונות, בגין כך אית ליה לבר נש לאסתמרא מאלין חובין ולפשפשא בהון כדקאמרן לכן יש לו לאדם להשמר מאלו העונות ולפשפש בהם ולשוב עליהם כמו שאמרנו, בגין דלא ישלטון עלוי אינון ימי רע דלא מרחמי עליה כדי שלא ישלטו עליו אלו ימי הרע שאינם מרחמים עליו.

(מקץ דף קצח ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' ריד-ריו)

הם"מ מתעסק להחטיא את ישראל כדי לעכב את השכינה בגלות

רבי חסדאי פתח לפרש מה שכתוב עיר קטנה ואנשים בה מעט, שפירושו עיר קטנה, כך אמר רבי יוסי משמיה דרבי יצחק, "עיר קטנה", דא היא רומזת על גופו של אדם. "ואנשים בה מעט", אלו האברים. "ובא אליה מלך גדול", זה יצר הרע,

כְּדַאמְרִינֵן (שיר ח ה) אַחֲתֵּן לָנוּ קִטְנָה, שְׁנֵאמֵר (בראשית כט טו) וְשֵׁם הַקִּטְנָה רַחֵל, וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט, אֱלוֹ הָאֲבוֹת.

בָּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, יִרְדָּה עִמּוֹ שְׂכִינָה וְשִׁרְתָּה בְּתוֹכוֹ, חָטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ, בָּא נַח וְהוֹרִידָה לְאָרֶץ, חָטָאוּ דוֹר הַמַּבּוּל, וְנִסְתַּלְקָה מִן הָעוֹלָם, בָּא אַבְרָהָם וְהוֹרִידָה, בָּאוּ אֲנָשֵׁי סְדוּם וְנִסְתַּלְקָה, (לְפִיכָף וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט, לְהִתְקַיֵּים עִמָּה בְּעוֹלָם, זְמַן מוּעֵט הָיָה, וְלֹא נִתְקַיְּמוּ בָּהּ הַרְבֵּה).

וּבָא אֵלֶיהָ מְלַךְ גְּדוֹל וְסַבֵּב אוֹתָהּ, דָּא פְּלוּנִי, וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מְסַכֵּן וְחָכָם, דָּא יַעֲקֹב, שְׂבַמְסַפְנוֹת הָיָה בְּזְמַן שְׁחָטָאוּ (בְּנֵי בְּיוֹסֶף), וְנִמְנַע הַשְּׁפַע מִמֶּנּוּ, וְנִתְפָּרְשָׁה מִטְרוּנִיתָא מִמֶּנּוּ, וּמְלִט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֻכְמָתוֹ, דָּא מֹשֶׁה, מָהוּ וְסַבֵּב אוֹתָהּ, שְׂמַתְעַסֵּק פְּלוּנִי שְׂיַחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, בְּשָׂבִיל לְהִתְעַפֵּב הַמְטְרוּנִיתָא בְּגָלוֹת, דְּכְתִיב (תהלים צא טו) עִמּוֹ אֲנֹכִי וְגוֹמֵר.

מתוק מדבש

פְּלוּנִי שֶׁהוּא הַס"מ, וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מְסַכֵּן וְחָכָם, דָּא יַעֲקֹב זֶהוּ יַעֲקֹב שֶׁנִּקְרָא מִסַּכֵּן שְׂבַמְסַפְנוֹת וְעִנְיֹת הָיָה בְּזְמַן שְׁחָטָאוּ בְּנֵי בְּיוֹסֶף בְּמַכִּירַת יוֹסֶף, וְנִמְנַע הַשְּׁפַע מִמֶּנּוּ, וְנִתְפָּרְשָׁה מִטְרוּנִיתָא וְנִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ. וְמָה שֶׁכָּתוּב וּמְלִט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֻכְמָתוֹ, דָּא מֹשֶׁה זֶהוּ מֹשֶׁה שֶׁנִּקְרָא חָכָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מטל כג כג) עִיר גְּבוּרִים עֲלֶיהָ חָכָם, וְהוּא הַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה לַמַּטֵּה, מָהוּ וְסַבֵּב אוֹתָהּ מָהוּ הַטַּעַם שֶׁהִיא יְכוּלָה הַס"מ לְסַבֵּב אֶת הַשְּׂכִינָה וְלֵאחֹזוֹ בָּהּ, מִפְּנֵי שְׂמַתְעַסֵּק פְּלוּנִי הַס"מ שְׂיַחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, בְּשָׂבִיל לְהִתְעַפֵּב הַמְטְרוּנִיתָא אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגָלוֹת, דְּכְתִיב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עִמּוֹ אֲנֹכִי "בְּצִרָה", שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּצִרָתָם.

(זהר חדש רות דף צח ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תמכ-תמד)

אַחֲתֵּן לָנוּ קִטְנָה, וְרֵאִיָּה שֶׁקִּטְנָה נֹאמֵר עַל הַשְּׂכִינָה. שְׁנֵאמֵר וְשֵׁם הַקִּטְנָה רַחֵל וְרַחֵל רֹמַזְתָּ עַל הַשְּׂכִינָה. וְמָה שֶׁכָּתוּב וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט, אֱלוֹ הָאֲבוֹת שֶׁשִּׁרְתָּה הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם.

וּמִפְּרֵשׁ וְאֵמֵר בָּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, יִרְדָּה עִמּוֹ שְׂכִינָה וְשִׁרְתָּה בְּתוֹכוֹ, חָטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ. בָּא נַח וְהוֹרִידָה לְאָרֶץ, חָטָאוּ דוֹר הַמַּבּוּל וְנִסְתַּלְקָה מִן הָעוֹלָם. בָּא אַבְרָהָם וְהוֹרִידָה, בָּאוּ אֲנָשֵׁי סְדוּם וְנִסְתַּלְקָה בְּעוֹנוֹתָם. לְפִיכָף כָּתוּב וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט דֵּהֵינּוּ מְעֻט אֲנָשִׁים יֵשׁ לְהִתְקַיֵּים עִמָּה בְּעוֹלָם, וְגַם זְמַן מוּעֵט הָיָה עִמָּה, וְלֹא נִתְקַיְּמוּ בָּהּ זְמַן הַרְבֵּה.

וְמָה שֶׁכָּתוּב וּבָא אֵלֶיהָ מְלַךְ גְּדוֹל וְסַבֵּב אוֹתָהּ, דָּא

שבח דא שירתא

מנהג ישראל לגמור ספר תיקוני הזוהר מר"ח אלול עד יום כיפור.

ואנשי מעשה נהגו ללמוד או לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמערב ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, איזה דפין מספר הקדוש תיקוני זוהר ומתכוונים לגמור כל הספר עד יום הכיפורים וכו', ואף מי שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאד לנשמה.

(אלף המגן - מטה אפרים סימן תקפא ס"ק יז)

פרשת ראה תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

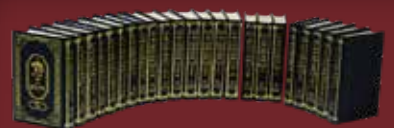
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

